

PYTANIE USTNE WYMAGAJĄCE DEBATY O-0030/08/zm.1

zgodnie z art. 108 Regulaminu

skierowane przez: Elly de Groen-Kouwenhoven, Angelika Beer oraz Caroline Lucasw imieniu grupy politycznej Verts/ALE, Luisa Morgantiniw imieniu grupy politycznej GUE/NGL, Annemie Neyts-Uyttebroeckw imieniu grupy politycznej ALDE, Ana Maria Gomesw imieniu grupy politycznej PSE, Ģirts Valdis Kristovskisw imieniu grupy politycznej UEN, Karl von Wogau oraz Stefano Zappalàw imieniu grupy politycznej PPE-DE do Komisji

Przedmiot: Światowego traktatu o zakazie broni uranowej

Wykorzystywanie w działaniach wojennych zubożonego uranu jest sprzeczne z podstawowymi przepisami i zasadami zawartymi w pisanym i zwyczajowym międzynarodowym prawie humanitarnym i ochrony środowiska. W listopadzie 2006 r. Parlament Europejski zintensyfikował zatem poprzednie wezwania do wprowadzenia moratorium na broń uranową poprzez przyjęcie jego rezolucji w sprawie „broni biologicznej i niehumanitarnej broni konwencjonalnej”. Wsparcie nasila się na całym świecie. W marcu 2007 r. Belgia przyjęła prawo krajowe zabraniające wytwarzania, wykorzystywania, przechowywania, sprzedaży, nabywania i tranzytu broni uranowej. W maju 2007 r. Parlament Europejski pokazał zdjęcia i świadectwa ofiar broni uranowej w Iraku (70% powierzchni Iraku pokryta jest pyłem zubożonego uranu). W październiku 2007 r. minister obrony Włoch ujawnił, że 37 żołnierzy włoskich zmarło w latach od 1996 do 2006 najprawdopodobniej w wyniku narażenia na działanie broni uranowej podczas misji w Iraku i na Bałkanach. W szeregu innych krajów miały miejsce podobne przypadki, w rezultacie czego ucierpiały setki weteranów. W wyniku rosnącego zaniepokojenia skutkami zubożonego uranu dla zdrowia ludzkiego w Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych wprowadzono systemy badań powracających żołnierzy. W grudniu 2007 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ zdecydowaną większością głosów przyjęło rezolucję wyrażającą zaniepokojenie wojskowymi zastosowaniami uranu. Rezolucja pt. „Skutki wykorzystywania uzbrojenia i amunicji zawierających zubożony uran” wzywa państwa członkowskie ONZ do powtórzenia zbadania zagrożeń dla zdrowia ludzkiego spowodowanych wykorzystywaniem broni uranowej. Z rosnącej liczby dowodów na chemiczną toksyczność uranu i jego potencjalnie rakotwórczy charakter wynika konieczność stosowania zasady ostrożności zgodnie z prawem UE.

1. Jakie działania planuje podjąć Komisja w następstwie tej rezolucji Parlamentu?
2. Jakie środki przyjmuje Komisja – zgodnie ze swymi zobowiązaniami wynikającymi z zasady ostrożności – aby nie dopuścić do narażania swego personelu niosącego pomoc humanitarną na działanie zubożonego uranu w skażonych regionach?
3. Czy Komisja planuje nawiązać dialog z Europejską Organizacją Związków Żołnierzy „Euromil” która opowiada się za wprowadzeniem zakazu?
4. Jakimi funduszami dysponuje Komisja na sporządzenie spisu skażonych obszarów, przeprowadzenie badania środowiskowego skażonych obszarów i pomoc w oczyszczeniu skażonych obszarów?
5. Jakie środki finansowe gotowa jest wydać Komisja na informowanie ludności cywilnej, pracowników organizacji humanitarnych i kadry wojskowej?
6. Jakimi funduszami dysponuje Komisja na badania lekarskie i ankiety z zakresu ochrony zdrowia kierowane do ofiar uranu oraz na odszkodowania dla tych ofiar?

Przedłożone: 01.04.2008

Przekazane: 03.04.2008

Termin na udzielenie odpowiedzi: 10.04.2008